

בש"פ 7345/17 - נוי חדד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7345/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלםן

העוררת: נוי חדד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו
(כב' השופט א' הימן) במ"ת 17-06-58487 מיום
24.8.2017

תאריך הישיבה: י' בחשוון התשע"ח (30.10.2017)

בשם העוררת:עו"ד רצון דרכו

בשם המשיבה:עו"ד קרון רוט;עו"ד טליה קלמרנו

ההחלטה

לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"א-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) מיום 24.8.2017 שהורה על מעצר העוררת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. נגד העוררת – ונאשימים נוספים – הוגש ביום 26.6.2017 כתוב אישום הכלול 5 אישומים. כתוב האישום מיחס לעוררת ולנאשימים הנוספים עבירות של סרסורת למשי זנות, הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, החזקת מקום לשם זנות, פרסום שירות זנות, עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 ועבירות מס. כמו כן יוחסו לעוררת עבירות של שיבוש מהלכי משפט, הטרדת עד, הדחה בעדות והשמדת ראייה. במתכונת, מכתב האישום עולה כי בשנת 2011 רכשה העוררת נכס בתל אביב, שבו הפעילה – ביחיד עם נאשמת נוספת – בתקופה שבין השנים 2013-2016 "בית עסק" שבו סופקו שירותימין בתשלום. עוד נטען כי בשנת 2012 רכש אחד הנאשימים בכתב האישום נכס נוסף בתל אביב, גם בו הפעילה העוררת – ביחיד עם שותפים נוספים – "ቤת עסק" שבו סופקו שירותימין בתשלום. כמפורט בכתב האישום, בתקופה הרלוונטיות ובמהלך ביצוע העבירות הפיקה העוררת – ונאשמת נוספת – הכנסה בסכום שנון בין 35 מיליון ש"ח לבין 109 מיליון ש"ח כתוצאה מהפעלת "ቤת עסק" למtan שירותימין. נטען כי העוררת – ואחרים – עשו פעולות ברכוש האסור, כדי להסתיר את מקורותיהם; וכן נמנעו מלדוח עליה לרשות המסים.

2. ביום 12.6.2017 נעצרה העוררת. עם הגשת כתב האישום ביקשה המשיבה להאריך את מעצרה עד לתום ההליכים. ביום 11.7.2017 הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) על קבלת תסקير שירות בגין בעניינה של העוררת. בתסקירות צוין כי העוררת – כבת 40 – נשואה ואם לשני ילדים, והוא סובלת ממחלת גנטית הפגעתה בלבד. שירות המבחן עמד על כך כי לעוררת עבר פלילי שככל שלוש הרשעות בעבירות סמים ורכוש, בגין אף ריצתה עונש מאסר בעבודות שירות, והייתה נתונה בצו מבחן לפיקוח שירותי המבחן בשנת 2005. משייחה שקיים עם העוררת התרשם שירותי המבחן בקשרו של האחורה להתייחס באופן ענייני למוחס לה. הוטעם כי העוררת שללה באופן גורף כל קשר לעבירות המזוהה בה; וכי היא הייתה "מרוכזת בעצמה ובצריכה, בכלל זה בהיבט הכלכלי ובעשיות רוח". אשר לסיכון הנש�� מהעוררת שירותי המבחן עמד על עבירה המשפחתית הלא פשוט, ועל כך שלאורך השנים יהיה אורך חיים "בלתי יציב". התרשומות שירותי המבחן היוה כי העוררת "מחזיקה בעמדות בעיתיות בכל הקשור לצוות לחוק"; וכי המזוהה לה מלמד לכואורה על "מעורבות שולית ממושכת ולאורך שנים, בניהול בתיזנות וسرירות, כאמור כאמצעי להשגת רוח". בשקלול הנתונים ציין שירותי המבחן כי קיים ספק אם ניתן היה להפחית את הסיכון הנש�� מהעוררת במסגרת שחורה ממעצר בתנאים מגבלים. עם זאת, שירותי המבחן ביקש ארוכה להגשת המלצה זו כדי לבחון את החלופה שהוצעה על ידי העוררת. ארוכה כאמור ניתנה, וביום 26.7.2017 הגיע שירותי המבחן תסקיר נוסף לעניין בחינת חלופת המעצר שהוצעה על ידי העוררת. אשר למפקחים המוצעים על ידה התרשומות שירותי המבחן היוה כי אלה "אין מערבים בחיה [של העוררת – ע' פ'] וכי על אף רצונם לסייע לה בכל שיידרש, אינם ערבים לחומרת המזוהה לה ויתקשו לזהות הסיכון בהתנגדות והפחחתם". בניגוד לכך נמנעה שירותי המבחן מלבוא בהמלצתה על שחורה של העוררת ממעצר.

3. בהמשך לכך, בדיעון שהתקיים ביום 30.7.2017 (כב' השופט מ' לוי) הסכים בא כוחה של העוררת לקיומו של ראיות לכואורה ושל עילת מעצר בעניינה. בית המשפט נעתר לביקשת העוררת והורה לשירות המבחן לבחון חלופת נוספת שהוצעה על ידה. בתסקירות המשלים שהוגש מטעם שירותי המבחן התרשם זה כי המפקחים החדשניים שהוצעו על ידי העוררת הם "אנשים רציניים ואחראים המודעים לצורך בפיקוח הדוק על [העוררת – ע' פ']". עם זאת, שירותי המבחן עמד על כך שההתאמת המפקחים נבחנת למול הערצת הסיכון הנש�� מהעוררת. שירותי המבחן חזר על עדמותו שלפייה העוררת "מחזיקה בעמדות בעיתיות בכל הקשור לצוות לחוק" וממוקדת בעצמה ובצריכה. הוטעם כי לעוררת דפוסי ההתנגדות בעיתיות מתרחום המרימה ושימוש מהלכי משפט, וכי "היא עצמה לא ראתה במפקחים המוצעים כמו שיוכלו לסייע לה טרם מעצרה ולא שיתפה בהתנגדותה הביעיתית ומצוקותיה". אך הוסיף שירותי המבחן כי מהתנגדות העוררת ניתן להתרשם מהסתירה מכוונת של ההתנגדותה. על יסוד כל האמור הערצת שירותי המבחן הייתה כי בעיתוי הנוכחי המפקחים המוצעים על ידי העוררת יתקשו לצפות התנהלות בעיתיות חזורה מצדיה, וכי גם העוררת תתקשה לשתף במצוקותיה ולהסתיע במפקחים באופן שיפחית את הסיכון הנשדק ממנה. משכך, גם בתסקירות המשלים נמנע

שירות המבחן מלבוא בהמלצתה על שחרור העוררת לחולופת מעצר.

4. ביום 24.8.2017 הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) – כאמור מעלה – על מעצר העוררת עד לתום ההליכים. במקודם החלטת בית המשפט עמדו הטעקים של שירות המבחן, כאמור, נמנעו מלבוא בהמלצתה על שחרורה של העוררת ממעצר. בית המשפט ציין את חומרת המעשים המוחסמים לעוררת שענינים בניהול "בתי עסק" לממן שירותים מין, ואת העבירות הכלכליות המוחסנות לה לצדם של מעשים אלה. בכך הוסיף כי מושך רב יש ליתן למעשי שיבוש הלि�כי המשפט המוחסנים לעוררת. בית המשפט הדגיש כי באישום החמשי בכתב האישום נתען כי העוררת נקטה פעולות ומעשים "נכוליים", מניפולטיביים ומרמתיביים כדי לסקל עדויות עדים במשפט שהתנהל נגדה". הוטעם, כי בלבד מהחומרה הכלומה בעשיהם אלה, יש בהם כדי לבסס עילת מעצר משמעותית נוספת שתאפשר נסיבות אלו, שבהן קיימן חשש ממשי ומשמעותי לשיבוש הליקי משפט על ידי העוררת, המענה לחשש זה חייב להימצא במעצר עד לתום ההליכים. על יסוד אלה, והאמור בתסקיריהם החלילאים של שירות המבחן – על המשקל שיש ליתן להם בהחלטה ברגע דא, קבוע בית המשפט כי המ██וכנות הנשקפת מהעוררת היא ברף גבוהה ביותר, שדרישה חולופת מעצר רצינית והרמיטית כדי לאיננה. ואולם, קבוע, כי חולופה כאמור לא נמצאה. משכך הורה בית המשפט על מעכראה של העוררת עד לתום ההליכים.

5. מכאן העරר שלפני. לדברי העוררת שגה בית המשפט המחוזי שקבע כי אין בחולופה שהוצעה על ידה כדי לאין את המ██וכנות הנשקפת ממנה. הוטעם, כי שירות המבחן מצא את המפקחים שהוצעו על ידה כראויים. לטענת העוררת, המפקחים המוצעים על ידה מודיעים למשימה המוטלת עליהם – ככל שתוחרר היא ממעצר – למןוע ממנה ליצור קשר עם עדים או מעורבים אחרים בהליכים המתנהלים נגדה. העוררת מוסיפה כי בעת הנווכית הופחת החשש כי תשבש הליכים. כך שכן בשונה מהמצב שהוא עובר למעכראה, ביום שמה כמו גם העבירות המוחסנות לה, יודיעים לכל ומפורסים ברבים. עוד נתען כי דווקא במעצר קיימן חשש גבוה יותר כי תשבש הליכים לモל חולופה בפיקוח הדוק לאור כל שעות היום; וכי יש ליתן משקל להיוותה אם לשני קטינים, לנסיבות חיה הקשות, למחלת שמננה היא סובלת (עליה הרחיב בא כוחה המלומד בטיעוני על פה) ולהימשכות ההליכים הפליליים בעניינה. העוררת הדגישה כי אין מקום ליתן משקל לקביעה בתסקיריהם שנערכו לה, שלפיה היא לא נטלה אחריות למיחס לה, וזאת בשים לב לחזקת החופות שעומדת לה.

המשיבה סומכת ידה על החלטת בית משפט קמא. לדבריה המ██וכנות הנשקפת מן העוררת היא גבוהה בשים לב לעבירות המוחסנות לה. המשיבה הדגישה את המיחס לעוררת באישום החמשי בכתב האישום, שענינו בעבירות של שיבוש מהלכי משפט. בនتون לכך, הוטעם כי לא ניתן ליתן לעוררת אמון. כך שכן, מעשי השיבוש המוחסנים לה נעשו – לדברי המשיבה – בעיקר באמצעות טלפון נייד, ומשכך קיימן חשש כי אם תשוחרר ממעצר, העוררת עלולה להמשיך במעשי השיבוש ממוקם החולופה.

6. לאחר שעינתי בערר ובנספחיו, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון לפני, באתי למסקנה כי דין זו להידחות. נקודת המוצא בדיון לפני היא הסכמת בא כוח העוררת לקיומן של ראיות לכואורה בעניינה, ולאחרימה של עילת מעצר.قيدוע, מקום שבו נקבע כי נגד נאשם קיימת תשתיית ראייתית לכואורת להרשעתו במיחס לו בכתב האישום, וכشكית מת עילה למעצרו, על בית המשפט לבחון אם ניתן להגישים את תכלית המעצר באמצעות חולופה שתאיין את המ██וכנות הנשקפת מהנאשם, ושתפקידו את הפגיעה בחירותו (סעיף 21(ב) לחוק המעצרים; בש"פ 7340/17 דפס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.9.2017)). לא מצאתי להתערב בקביעת בית המשפט קמא שלפיה בעניינה של העוררת אין בחולופה שהוצעה כדי לאין את המ██וכנות הנשקפת ממנה, ובនتون לכך, כי יש להורות על מעכראה עד לתום ההליכים.

لتוצאה האמורה הגעתה בעייר לנוכח עבירות שיבוש מהלכי המשפט המוחסות לעוררת. עיון באישום החמשי המוחס לעוררת בכתב האישום מעלה כי במסגרת הליך פלילי אחר המתנהל נגדה היא ביצעה לכוארה שורה של מעשי שיבוש ובכלל זה יצרה קשר טלפוני עם עדת תביעה והדריכה אותה למסור גרסה כזובת; ניסתה להניא עדות מלהעיד; הנחתה את אחת הנאשומות הננספות להשמד ראיות; ואף ניסתה להשמד עצמה בעצמה ראיות. בכל אלה יש כדי להעיד – בצד המסוכנות הנשכפת מהעוררת – על החשש שהוא תשוב לבצע עבירות שיבוש ועל כך שלא ניתן לו באה אמון. מקובלות עלי בהקשר זה עמדת המשיבה, שלפיה העובדה שמעשי שיבוש רבים בוצעו לכוארה על ידי העוררת באמצעות הטלפון הסלולרי שברשותה נושאת עמה משקל בעניין בחינת האפשרות לשחרורה לחילופת מעצר CUT. בכך יש להוסיף את האמור בתסקרי שירות המבחן, שנמנעו – כאמור – מלבוא בהמלצה על שחרור העוררת לחילופה, לשם לב סיכון הנשכף ממנו, ובכלל זה גם למשעי השיבוש כאמור. כיצד, אין בית משפט זה מחויב באימוץ המלצות שירות המבחן אלא שסטיה מהמלצת של שירות המבחן תעשה במקרים חריגים, ובהתקיים טעמי כבד משקל (בש"פ 15/2015 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (28.1.2015)). אלה לא נמצאו בעניינה של העוררת. בית המשפט המוחז עמד בהחלטתו על כך שהמלצת שירות המבחן לא הستמכה רק על התייחסות העוררת למעשים המוחסים לה ועל היעדר לKITICHOT מצידה, כי אם על מערכת נתונים ושיקולים נוספים; ומצא אף הוא כי אין מקום ליתן בעוררת אמון, שהוא הבסיס להחלטה בדבר שחרור לחילופה. בהינתן העובדה שבמעבר שוחררה העוררת ממutrר ללא תנאים מגבלים ולאחר שחרורה הוסיפה וביצעה את משעי השיבוש המוחסים לה, לא ראוי להתערב בקביעה זו (השו בש"פ 16/2016 מדינת ישראל נ' בן אריה, פסקה 12 (18.2.2016)). אוסיף ואציג כי נחיה דעתך כי קיימת אבחנה עניינית בין העוררת לבין נאים אחרים ששוחררו לחילופת מעצר. כך שכן לנאים אלה (נאומים 2-3 בכתב האישום) לא מייחסת מסכת עבירות השיבוש המוחסת לעוררת פנוי; ונוכח נסיבותיהם האישיות של נאים אלה, שהם בני זוג ולהם ילדים קטינים.

טרם חתימה אוסיף כי לא נעלם מעני מצב בריאותה של העוררת. מהתשתית שהונחה לפניי ומכתב שירות בתי הסוהר מיום 24.10.2017, נראה כי היא נתונה במקב ובפיקוח רפואי (לモטור לציין כי אין באמור משום נקיית עמדה בכל שאמור בסעד שהתבקש בעתרה שהוגשה בהקשר זה בעת"א 46133-10-17). בבית המשפט לעניינים מינהליים מרכז-lod. ככל שיחול שינוי במצב הרפואי של העוררת, ויהיה בידי להציג תיעוד רפואי מתאים באשר לשינוי זה, תהא היא רשאית להגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המוחז, שיבחן את הדברים ויחליט כחמתו.

סוף דבר: העරר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י' בחשוון התשע"ח (30.10.2017).

שׁוֹפֵט